

И сѣка произнесена дума раздразише жлъчката на египтянина, който забравяше и разстроено си още здравье и странното лице къмъ което говоряше и друго не мисляше освѣнь яростното чувство на отмъстяванъето си и съ голѣми и отчаянни раскрачи сновеше насамъ натамъ въ адската тѣзи пещера.

— Ты поменж Главка, могущественный учителю, извика стреснато въщицата като чу туй име и очить ѝ блѣснахъ като молнія, като на челоуѣкъ който самоволно или по принужденію е оставилъ челоуѣческото общество, но пази пламенно мщеніе за укорузынитѣ.

— Да, Главкъ са нарича, но защо ти трѣба името? вжтрѣ въ три дни искамъ да го махнешъ отъ спясѣнка на живытѣ!

— Слушай ма, рече въщицата като помисли малко слѣдъ послѣднитѣ думы на Арбака. Послушайма, азъ съмъ твое твореніе, твой робиня, съжелн ма. Ако измамж момата и ѝ дамъ отровата която ще затре Главка азъ тосъ часъ ще бѣдъ открита; мъртвытѣ сѣкоги имаъ отмъстителн. И особенно, страшный учителю, ако та е видѣлъ нѣкой когато ты влѣзи въ пещерата, ако е извѣстна умразата ти къмъ Главка, тогази само твоята наука може да та отърве.

А! извика египтянинтъ оплашентъ, защото, въ доказателство на заслѣпяванъето въ което страститѣ увличать и найумнытѣ, той тогасъ едва разумѣ, при спчкія си разсѣдителенъ и лубавъ умъ, голѣмата опасность на които еа излага онзи който прибѣгва на таквызи отмъстителны средства.

— А пакъ, продължаваше въщицата, ако ламѣсто едно либице което заведнажъ пресича кръвообръщанъето въ челоуѣка, дамъ едно питіе което да расклати, да помрачи ума, щото онзи който ще го испіе да стане неспособенъ за обыкновеннытѣ служенія на живота да са обърне на едно твореніе презрѣно, лишено отъ сѣкакъвъ разсѣдкъ и умъ, и чувствата му да сж едны орждя само на безуміето, да е въздрѣмля си възраст дѣте, тогасъ не са ли исптѣяны мщеніетоти? чрезъ туй средство не постигашъ ли пакъ цѣльта си?

Браво въщице не вече послушница, но сестра, но равна съ Арбака! О, колко остроуміето на жената е и въ отмъстяванъето по тѣнко отъ онуй на мажъетѣ! О, колко тѣзи мажъа е по страшна и отъ смъртъта.

— Освѣнь туй, рече проклетата въщица като са гордѣяше съ гнусното си изнамѣрванъе, по този начинъ опасностьта е ничтожна. Хиляды сж причинитѣ на безумството, и никой не са грижи да по-